

אחרות האל

דרוש ליום מתן תורה

להחכם המפואר מהר"ט ליפמן צונץ נ

כתורגם מלשון אשכנזית לעברית

לשונות קדומה, אמר

בעוד אלילי שקר מושלים בארץ, ובע אדם להם ישתחו ואלוהם תפללו, ובהמן
המושלים הרבים האלה פעם אמונה אחת ופעם אחרת ספיעלות אדם תנהל
ובני אש בעורים רעים איש אחר רעהו, ובל דעו מה - פכלית עמלם
ואפה כרוצתם ואחר בן הפשע והחטפה ואהבת הפענוגים וההשתכרות
לובשם אדרת צדקה וחסד למען יבדו עם עור ואיש ואיש ישים אחר
בהאל לים האלה מבטחו וקנה כבודו חבלים פלו לו בעמלים, אבל בין
האנשים האלה הנפילים זה מזה במפת סמפעתם מלחמה קשה וחזקה
סתקלמה, והדרכים הנשחתים והאפל והחשך חולקים הלוח נפשה בקרב הארץ
בהמת לבני צעק האיש החסיד עת לעשות לה עת ששוב ה יגלה בחדר ואונו
לערוץ הארץ וחבל תמוט בל תבין, ואל ליה מוט תמוטו רעורי רשעים סמטה
בעוד אהה! התנפה להתלת כל - העם בעתה ובחסד ואהבת ההשתכרות פוגת
באדם בעוד אהה! מחשבת הלב תענה בבבל בשלה ברחוב תורה ונזקת
הצדק יצאו ממנו, אך הצבועים ואנשי עמל ואין נושאים ראשם, אז החסיד
ישוב בשוקם, וכלו הנביא על מצפה ה עומד ומצפה דבר מה דאחי אלה
האלהים אבל לא כן דבר! בשקושה נא הית לבבנו ונען פוגה לעצבנו
ולדגנו ממשואות הזמן, יש לאל ידנו לשאת לבבנו אל אל בשמים בל שרד
ה יגלה לעני בשר.

במי קדם פ אשר היו אלילי השקר וגאון מושלים בארץ באשר היה
בשכל אמר בבבל השכלות, ועבודת הפחמות לזאת צמים תחשב אז נלה
האל, ודבר קדשו לשלש השמים, אז ידד ה על בר סג ואמר "אנכי ה
אלהיך לא יהיה לך אלהים אחרים על פני"

אך הדברים אשר דבר ה ביום ההוא נתנם למורשה לדורות עולם עד אחרית

הַיָּמִים, וּבְאַמֶּת קִצְתָּ מִן הַדְּבָרִים הָהֵם לֹא הוּבְנוּ בְּךָ אַחֵר דְּוִרֹת
הַעֲבוּתֵנוּ לְבָדֵם עֲמָדוֹ עַל הַר סִינַי? גַּם אֲנִיחֵנו הַיּוֹם שׁוֹמְעִים קוֹלָהּ וְכָל -
פִּרְדָּמַת הָאֲרָמָה וְכָל - מַדְרֵגַת הַפִּשְׁעֵי, וְכָל - פְּקוּדֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁקֶר, וְכָל -
כִּשְׁשׁוֹל עֵינֵי לֹא יַעֲזְרוּ כִּם לְאַטֹּם אֲזִינוֹנוּ מִשְׁמֹעַ קוֹלוֹ. גַּם הַיּוֹם חַג הַשְּׂבִיעִית
יוֹם הַגִּלוּת הַזֶּה הֵיאָה אִתּוֹ וְרַעַי אֲפָסָנוּ אִם בְּשָׁלוֹנוֹ בִּדְרִינֵנוּ מְקִינֵר רִיחַ,
בּוֹ יוֹסֵף לִבֵּנוּ אֹמֵץ בְּדָרְכֵי צָדִיקָה וְחֶסֶד בְּאִשֶּׁר נִתְּבוֹןָן עַל עֲבוֹדַת הַצֶּה הַחִיד
וְנִחְקֹר מִה - פָּקִידָה לְטוֹבַת פְּעֻלָּתֵנוּ וּלְשָׁלוֹם נַפְשֵׁנוּ. וְיוֹצֵא אֱלֹהֵי דוֹכְלוֹ דְּבָרֵי
לְהַדְרִיךְ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל כְּתוּעִים, לְחַם כֹּל אֲבָלִים, לְהַסִּיר מִלֵּב אִישׁ עֹמֵל וְאֵין
כִּי יִשְׁעָה הַ לִּנְדֹדוֹ מִסֵּד, וּמִן הַיּוֹם הַזֶּה וְהִלָּאָה יְחִידֵשׁ יָמָיו לְאוֹר בְּאוֹר הָ
אֲנִכִּי הָ, אֲסִיר הַצֶּה אֵין זֹלַתִּי בְּלִעְדִּי אֵין עֲלֵיהֶם. וְעַתָּה אִם הֵיטֵב חִדָּה לֵנוּ
בְּקִאוֹתֵנוּ מַעֲלָלֵי גִבּוֹר הַרְחֻקִּים מִהּ נִסְדָּרְכִינוּ וְנִפְשָׁנוּ תִּפְהַל בְּקִאוֹתֵנוּ אֲנָשִׁים
רַעִים אֲשֶׁר אֵין אֱלֹהֵי מַעֲלָלֵהֶם, וְלִבֵּנוּ יִחַד לְאַדָּה הַיָּמִים וְהַדּוֹרוֹת הַפְּלֹאִם
לְהֵם אֲנָשִׁים בְּאֵלָה, לֹא טוֹב כִּי תִחַסֵּן לִבֵּנוּ וְיִתְקַצֵּץ מִסְּרָאָה עֵינֵינוּ אֲשֶׁר
נִרְאָה, אִם נֹאמֵר נֹאשׁ לְתַקֵּן הַפְּעוּת, אִם יִקָּן בְּעֵינֵינוּ כִּם הַטוֹב וְהַמְּטִיב.
לֹא כֵן אִתּוֹ! אֵין רָאוּי לֵנוּ לְחִיק דְּרִינוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר כְּפִעֻשָּׁה הַטוֹב, וְיוֹתֵר מִלֵּב
דְּבָרֵי הַצֶּה הַמְּאֻדִּים עַל הַר סִינַי וְיִזְכֵּל בְּטַחֲוֹנוֹ בְּצֶה אֲשֶׁר אֲסִיר כִּי אֵין עֲלֵיהֶם
בְּלִעְדֵינוּ כִּי עֲשֵׂה עֲשֵׂה, וְכָל אֱלֹהֵי שָׁקֶר הַשָּׁמֶר יִשְׁמִיד.
וְעַתָּה גַּם אִם לֹאֲלֵהֶם הוּא לְרִיב רִיבֵנוּ וְלִפְלֹא כְּבוֹדוֹ אֵת כָּל - הָאָרֶץ הַזֶּה זֹאת
לֵנוּ וְלִבְנֵינוּ, עַד עוֹלָם לְהִיט עֵינֵינוּ פְּקוּחוֹת עַל כְּפִעֻשָּׁנוּ לְדַעַת וְלִקְבֹץ
מִה - בְּעִשָּׂה לְקַבֵּל עֲלֵינוּ עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם, וְלֹא הֵינּוּ אֱלֹהֵי שָׁקֶר מוֹשְׁלִים
בָּנוּ בְּךָ? יִחַד לִבְדֹד. אִם כֵּן אֲפֹא שְׂאֵלֵנוּ נֹא אֵיכָה נַעֲבֹדֶהּ? וְאֵין
וְנִחְסֹן בְּעֲבוֹדָתֵנוּ מִגֵּד פִּתּוֹ אֱלֹהֵי הַשָּׁוֵא? אֵין עַל יְדֵהּ תִּפְקַחְנָה עֵינֵינוּ
בְּדִעַת חֻבֵּתֵנוּ וְנִשְׁמַח בְּגוֹלְלָנוּ וְנִסְבּוֹל בְּשָׁלוֹם תִּהְיֶינָה הַזֶּה? וְנִה -
נִשְׁאָר בְּנִחְלַת אֲבוֹתֵנוּ, וְאֵין נִהְיָה רִאשִׁים לְאַחֲרָה יִקְרָה כְּזֹאת?
וְכֵן נִתְקַדֶּה - בְּאִישׁוֹנָה אִתּוֹ וְרַעַי! מִה - יִקְרָה לְאַדָּם אֲשֶׁר עֲבוֹד הַפְּלִיט
יִחַד וְהַפְּלִיט נִחָא. הַעֲבָדִים עֲלֵיהֶם בָּרִים יִחְסֹנוּ לֹאֵל אַחֵר שְׁלֵמוֹת אַחֵת
וְאַחֲרָתָה לְאַחֵר, זֶה יִלֵּךְ אַחֵר הָאֲחֵר, וְזֶה אַחֵר הָאֲחֵר, בְּדָבֵר צָדִיק יִסְדְּדוּ וְהֵן
לְרִאשִׁים הַדְּבָרָה שׁוֹנִים וְרַחֲוִקִּים זֶה מִזֶּה, וְכֵן אֲדָם לְחֻסִּים אִישׁ בְּאַחֵיו לְכְבוֹד
עֲלֵיהֶם. אֲכֵן גַּם חֲקִירוֹת וְסוּפִים וְאֵין וְעַמֵּל יִחְסֹנוּ - הָאֱלֹהִים וְהַמְּעֻשִׁים
הַנִּתְעַבִּים לֹאֵל זֶה טוֹבִים וְנִכְחִים בְּעֵינֵי אַחֵר. גַּם מַלְאָכִים יֵשׁ לֹ
הָאָדָם אֵין עֲלֵיו, וְכַבְּשָׁחוֹנוּ בְּמַלְאָךְ הַגּוֹלֵץ. יִצְחָק הַמְּעֻשִׁים הַמְּשֻׁבָּחִים וְאִם
אֲסִירָה לְהִלָּחֵם בְּצֶה מְשֻׁבָּחִים לִבּוֹ, אִם תִּפְקֶנָה יִדּוֹ.

זו הנה מקרה גוי קדם, ואשר כמספר כחות השבע בן היו אליהם וזה עד
היום מקרה האנשים המספלים לסלואכים ולירוחות ולשרים לא צוה כי הקרי
לא יספכו את לבבם לפני הבלתי בעל תכלית, אך שתירו ספנו בסחשך
רעונתם ומחשבות לבבם החולה.

וכה נאמר בראותנו אותם מחללים כבוד עלי אמת ותוהים מהלתי לבעל תכלית ולאדם
אשר נשמה באפו שמתוה ויבטחונם בו גדול מבטחונם בל, וישמו אדם להם למופת
להדלות אליו, והוא להם התכלית האחרונה למעשה צדקתם, ודבר זה יאפחיו ויכרעו
על ברכיהם לפני דבר בן אדם ולסצות אנשים, ויחללו את הקדשים, והפגנים
אשר לל לבדו אותם, ולפעל כושל ארץ אלה יקראו? הנחשוכ היות באנשים
האלה פח ונטיה צ הבלתי בעל תכלית? לא והמה משפחום לבעל תכלית האמת
אין לה כמא מלכה בקרבם כי נבלים ורכי לבב המה, רוח נדבה אין בהם כי
לשונם חלקין, ואור השכל גם הוא אין אצלם, כי ארץ הארץ ולא א השמים יבשו
ואך דעו דעה ברורה מה היא חובתם? הלא כל צדקתם מצות אנשים
מלמה, כבדו הבור לתקות המועלת ושלכו הסדר המדויק, לא יחה אדם
מפלעיו, ואם גם האנשים אשר כבדו ויעבדו בעל מדות טובות ומעלות
קדוה, היכן היותם נקיים מכל חטא ופסל - מים להיות למופת בכל - מפעל?
הלא על כל פנים תגבר באחד תכונה טובה אחת ובאחר תכונה אחרת, ועל ד' בן
גם ההולכים אחריהם יבחרו להם מדות שונות פעם זו ופעם זו, אך דרך האמת
והצדק, הכוללת הדרכים הטובים כלם היא דורש אין לה.

על כן אזור הנדר אשר נשח באדם, אמר הנביא: כי הדברים אשר יתאוו להם הם
כצל עובר וקצץ טבל, והדברים אשר ישיג הם כענן פלוי וקצבך פורח, וקטנת
עבודתו ויטע מהה לפי תכונת הדברים אשר עינו כלות אלהם, וישפיל רוממות
נאמתו ומסכנה לאמה לדברים בעל תכלית.
ואולם אחי ורעי, יש גם כן אנשים אשר אינם עובדים לא ללהם אחרים ולא לבני
אדם, כי אם לאלהים ופסלים מלאכת סנהה הקמין, או פל יצר מחשבות לבם
הם ונשח בעניהם כל דבר הנכבד בעיני אנשי הדור וכל דבר אשר אהבת
הפגנים מניין אחרי, או כל דבר אשר יחוש לבבם להנקים מאויהם האנשים
באלה יאמנו פרהותם עם אליהם כי השתעו נשיות לבבם וצדקהם, והפכך
ברבם ויר בפה שיקראו בשם מדה טובה או קרה כל מעשהם מתנגדים זה לזה
דרכיהם צלמיות ולא סדרים, מתר מעשהם סקלקלים, סצאותם להבל וריק ושלות
נפשם פחיש הנשבר, ומתענתם לאחיהם האסללים בקפצת ד ובעצות עין, גם
בקרבנו נמצאים עובדי צללים, שהם פרחו ונינהם ועובי אמונות נשקר אשר
עני אחריהם בלדותם ונוקשו ונלכדו בשחת אמונות אחרות כעוה מהנה ומהם לא
כלי למצוא את ה ונשאריו בסחבת צללים, ואולם ה אפשר אף ה ראשון ואת
אחרים אף הוא, אם לא כלתם למצוא אותו משאחכם היא והטאת מלמדכם,

אִךְ הַיּוֹמָר רְחוּקִים מִשְׁעַר בֵּין כָּל - עֹבְדֵי בְנֵי אָדָם וְעֹבְדֵי אֱלֹהִים הֵם הָעֹבְדִים
אֶת - עֲצָמָם . בְּחוֹמֵר לִבָּבָם : שִׁפְטוֹ לֵעַנּוּ עַל אֱלֹהִים וְעַל אָנָשִׁים , לַמְצוֹת הַיְלִדֵּרֶךְ
מִיִּשְׂרָאֵל בַּל - בִּטּוֹ , וְכֹל - אֲשֶׁר לֹא אֵצֶוּ שְׂכָלָם שֶׁעֲנִין הוּא בְּעִנְיָהֶם , וְכִלְחָק אֲשֶׁר
לֹא הִקְדִּירוּ הֵם עֲצָמָם יִשְׁנֹאוּ וְיִמְעֹדוּ , וְסִי לְהַקְדִּישׁוֹתֵיהֶם לֹא אֶמְנִי , פִּחְדִּי וְחִסְתִּי
כִּרְחוּשָׁם אֲשֶׁר - עֲצָמֵי בָלָבָם הֵלָּה , הַמְּבֻעֵר , הַמַּעֲשִׂים הַמְּסֻכִּים וְהַמְּאֻכְרָעוֹת הַמְּטָרָאוֹת ,
יִרְצָפִי עַל - עֲצָמָם עַל אֲשֶׁר לֹא קִדְּמִי לְהַבִּין הַדְּבָרִים הָאֵלֹהִים בְּשִׂכְלָם . אִךְ הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֹהִים גַּם אִם : מִנּוּ כְבוֹד וְהִלָּה לְדָרֶכְךָ הַצָּדִק , וְגַם אִם לַפְעָמִים : לִכְנֹי בְרֵם , אֵין
אִתָּם בֶּן מִיִּסְרָה וְעִרְפָּה וְלִבְשָׁם אֲדִמָּה שֶׁעַר לַמַּעַן כִּחַשׁ וְיִתְרָאוּ כְּאוֹהֲבֵי טוֹב וְלִבָּם
עָבַל וְאִין . אִךְ כָּל - שְׂעָם וְכָל - חִפְצָם אֵינֶנּוּ בֶּן בְּעֵל תְּכַלִּית , וְרוּחָם הַחֲלָשׁ
הוּא הַמְּזַעֵר אוֹתָם , לֹא כִּמְעֵר , וְלֹא יִשְׁאוּ עֲיִנֵּיהֶם לְיוֹשֵׁב בְּשָׂמַיִם כִּי אִם בְּעֵת
הַיּוֹמָם נְנוּעִים כִּפֵּי אֱלֹהִים וְמוֹעֲמָם . זֶהֱרָה הִמָּה כָּל - מִדָּה מִשְׁעַבְדָּם לְהַמְסֻכּוֹת
הָעוֹלָם , מִחֲתָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּהֶם לַמַּשׁוּל בְּהֵן וְלִשְׁוִם אִין מִחֲתָה מִפּוֹת כִּנְיָהֶם .
וְעַתָּה אִם שָׁאֵל מִשְׁאֲלוֹ : מַה הִיא עֹבְדוֹת הֵלָּה הַנַּעֲזָה וְהַיְחִיד ? מַשׁוּבֵת שְׁאֵלְתָּכֶם
הִלָּא הִיא מִתְעַבֶּה : לֹא יִהְיֶה לָּהּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי . הַסִּדְרִי אִתָּה הַנֶּכֶד
אֲשֶׁר שָׁמָּה הַמְּכַלּוֹת עַלֵּיכֶם , אֵל מִעֲבָדֶי אֲנִישׁ מִית , כִּי טוֹם בּוֹ , אִם הַחֲסֵם
קָם לַמַּטָּה דִּשְׁעֵי אֶת - סוּכָאוֹ לֹא תִרְאוּ וְלֹא מַעֲרִצִי . ע - מִהֵרָה כְּלוֹמַת פְּנִיכָם
לְדַבְּרֵיהֶם רַבִּים וְשׁוֹמֵם הַמַּמְנָם אֲתָכֶם , עֲמִידוֹת אֲחֵרֵי הַמַּעֲנֵג הַחוּלָף קַעֲוֵף מִיִּסְרָה וְאֲחֵרֵי
אֲהַבֵּת רֹעֵבִים . אִךְ שִׁמּוֹ פְּנִיכָם לַמַּשׁוּל בְּרוּחָכֶם , לְבַלֵּת יִהְיֶה לָכֶם בְּקִרְבָּכֶם מִנְעֵר
לְהִתְקַרֵּב לְשִׁלְמוֹת הַמְּדוּת , אִךְ יִהְיֶה בָּכֶם לֵב אֶחָד וְיוֹם אֶחָד , וְכָל - מַעֲשֵׂיכֶם : הַיּוֹ
נִקְשִׁים בְּקִשְׁרֵי הָאֲחֻדוֹת וְהַמְּכַלּוֹת בְּעִנְיָהֶם . מִשְׁרָה אֶת מִהֵרָה לֵנוּ , אֵלֵּה נִשְׁאֵר
מִסִּדְרֵי אֶת - עֵינֵינוּ , לְבַלֵּת נִכְשֵׁל וְנִפְּוֹל בְּשַׁחַת אֲשֶׁר יֵשֵׁם עָלֵינוּ . שִׁקֵּר אֲוִדְרִים לֵנוּ ,
וְהַמְּשִׁרָה הַזֹּאת יִהְיֶה שִׁמְהֵהָ טוֹב קָם וְנַעֲזֵר , אֲשֶׁר נִכְלֵל לְבָשׁוּם בּוֹ שְׁלֹא : פּוֹל וְיִפְרִי
לִטְוֵד עֵינֵינוּ , אִךְ : עֲפֻד צִמְחֵנוּ וְאֲחֵרֵינוּ בְּנֵינוּ וְאֲחֵרֵינוּ . כָּל - אָדָם : הַטּוֹב הִזֶּה הוּא
הֵלָּה , וְעַל - בֶּן נִגְלָה לֵנוּ , לַמַּעַן נִשְׁמָחוּ מְכַלִּית מִסְתַּמֵּנוּ , וְלַמַּעַן נִדְעֵי נִאֲמָרָה כִּי
הַמְּכַלִּית הַזֹּאת הִקְסֵת לֹא תִמָּצֵא עַל הָאָרֶץ . וְעַתָּה בֶּן - אָדָם אִם הִבַּתָּ בְּלִבָּךְ
אֲהַבֵּת הַשְּׁלֵמוֹת הַיִּשְׁרָה וְהַנִּצְחִית , וְאִם דְּבָקָה נִפְשָׁךְ בְּאֲהַבָּה הַזֹּאת עַד הַיּוֹמָה
אֲצִלָּךְ אֲמִין וְשִׁעֲשׂוּעִים יוֹם יוֹם , וְלֹא תִמָּצֵא נֵעָם בְּחִיָּךְ בְּזוֹלָת מַעֲנֵגָה וּבְזוֹלָת מַעֲשֵׂה
הַצָּדִק , וְלִבָּךְ לֹא יִכַּל לֵת כְּבוֹד לְדַבֵּר בְּלִעְדֵּיָה מִכָּל אֲשֶׁר תִּרְאֶה עַל הָאָרֶץ
מִחֲתָה , אִין הִנֵּה עֹבֵד אֶת הַיְחִיד הַנַּעֲזָה , וְאִין כְּלוֹמַת פְּנִיָה לְתְּכַלִּית אֶחָת וּמִיִּסְרָה
וְאִין כְּלוֹמַת הַבַּתָּה הָאֲחֻדוֹת כָּל - מַעֲשֵׂהָ , וְאִין נִגְלוּ לָהּ תַּעֲלָמוֹת מִצֵּי אֲוִתָּה
כִּי אִתָּה נִכְלֵי קִרְדָּתְךָ . וְכֵּן יִהְיֶה הַיִּצָּא אֲשֶׁר יִצָּא מִן הַיְדֵעָה הַזֹּאת , אִם לֹא
שְׁלֵמוֹת הַמַּעֲשִׂים , לְבַלֵּת טוֹר : מִן נִשְׁמָחוֹל מִדְּרֶכְךָ צָדִק וּמִיִּשְׂרָאֵל . הָעֹבְדוֹת

אשר נעביר לאל יחד הוא תבא האחדות בכל מעשה ידנו כל נטיות לבבנו
תהינה פחות משלית האחדות הזאת כל - פחות נפשנו פחות בלכתם למנוחה צחת
והיחידות הלא היא השלמות עצמנו וכל - דים ופדון לא יהיה עוד בין השכל והבון
מפצם בין הרוח הנדבך והתבונה ובין קבלת המוסר ושירות הלב ויש סגפית
פנינו לא - תהיה לדבר בעל רבו ובעל פכלית אשר אחד ספוחותנו יהיה נטות אליו
ולפי אשר ידבר מלנו : אה בכל - לבבנו ובכל - נפשנו נתאפיץ להוסיף מעלה
שלמות וטהרה וללכת אחרי היסוד אחרי הטוב ואחרי הכלת בעל פכלית עבדו
את היסוד ואין לא - תעשה דבר בלב ולב : יש הנה אין איש איש מכם הפך לשנים
ומעבדו אין אלוהות : ואם חפצכם לדעת סוד - הנה הטוב וזה - הדע אל - מדעו
זאת מאת בעל פכלית או מאת האלילים : אך הן הקים אשר דברו אמת והם
לעז וכלת משתנה הוא ימן לכם מענה אם כל אחד יהיה הנה המדה אשר
בדנו והיה לנו משפט לקו ודבר ה' למשקלית או פלים יהיה לפניו בדרך ולא
מחנה עוד לשני לבבות ומלחמה לא תהיה עוד בין עשמונותינו
הדע וראו שאם נחשא לא עכל להתבדל בלבבנו מעובדי האלילים לאמר אם
מעשנו בעיני אלוהים הלא בעיני אלוהים אשר יבני החולף ומשפחה אנוני
נצח : ואנחנו אחד : אך אם אפה עובד ה' היסוד או אם ידע לה' כי משפחה משפחה
מער בקרבך מלחמה ולא יהיה שלום בעצמך בלית אם תמחה עונך ומשפחה
תכפר בתכרה ותשובה עובד הבעל פכלית עובד האדמה הוא לבדו וכל לחיות
במלחמה פטמת כי מרגל הוא בך ומלמד הוא להיות נחו מועדה ולבו בלתי
בשים ויבדקו מועדות וכולגי כושלות ונפלות
לכן אם תפצן היות שלום בקרבך ולא יהיה לבבך סבך אם טוב ואם רע פעלה
עבוד ל' חיד ויכוננו פעלה : ואם לה בדרך וינהג אותך בים חיים : אם עפעפה
אלו סמך נשדו ולא פסור מין נשאל מדרכך או פלה לבשח בדרך הישרה
ותאמר קדור : שפדת פנידך ועדותך כי כל - דרבי נגדה
ואמר אשר כל - עובד אל חיד : מצא שלום בנפשו הנה תשובה קדולה שראוי
לנו להתאונות היא שביא זמן אשר כל - פסן האשאי : מים בעבודת ה' היסוד
והנצח : וכל מה האכז דעה את ה' פמים לים מכם : כי אין האלילים אבות
המלחמה ותשנאה כלל חלופי ושלום גבון וקדם : היה לכלנו עני כל אל - זאת
שפדו כל - בנ' איש בדרך ה' ילכו וכל - לבב בשלום ובמסור : ואין אחי ורעי !
מה - וכל להפך השלום תכלל הנה : וקשר אחותם היבול ותתקן ? היתכן שתקום
מלחמה ביניהם על דבר חלופים קלים בעבודת האל אשר שלם סגפית פניהם
אמת : והיא לעבוד היסוד הנצח ? הלא גם עתה רואים אנחנו בבני אדם המסתנהגים
בהנהגה אמת או קשורים : מדו בקשר מה : כי הערות הקהל היתכונותו פידתם על
אותם האנשים אשר יגור נגד פניהם פכלית נכבדת ונעמית ותכלית עשייתה

השליט אתה ונתן וגם אם - נראה כי לא רבים יחשמו להתגבר על ההרגל ועבודת
הנצח אנה כתפשטת על - פני הארץ כי אם לאט לאט ויום יום נצטרך לערוך
הלחמה עם השכלות והאולות, ו- נהיה ו- נעשה, כי אלהם האמן האשר הוא לא
קרב אלינו כי אם מעט מעט ולו האמן ההוא סבר האנשים הזה ראוי שנהיה סבר
פלוני צדיקים, פלוני חכמים וזהו אולי תהיה תהיה פועל מספק לתלונתנו.
אך האלהים שם לפנינו החדה היותו למען נתאמץ לקצוץ פתיונה כי כל-עוד נשא
לנו עינים רבים להשלים פני וברענו, ומשנות רבות להרחיק, ומכאן רבים רבים
לבשרים, הנה בפתח פתח לחיצותנו ותמיד נכל להתגבר בעבודה, ופתי פתח פתח
לנו, ותמיד נחל להקבות יום יום ~~של~~ שלמותנו ולהגדיל יום יום נחמנו, ויחד
לבותנו וישר דרכנו בית יעקב לבית ולפני הארץ אל מוטו פועלנו, ולבבנו
צדק בחד הנצח הוא מנהגנו הוא אשר לבדו אשר נהיה צדק ועבוד, הוא אשר
אין מבלעדי מוסר, ומבלעדי דברי הקים אין לנו בתי הכלנו שמחה וישועה
הקלילים אשר אנחנו רואים על פני פני ארץ, אולם פן בק לשמחה עינינו אנחנו
אשר יעני בשר לנו אנחנו המאמשים חשך ולא אור לקצר דאומנו, ולא נבין דרכ
ההשגחה, ולא נבין הדרך האלה, ונעמוד בבקלים ופועלים לתפוחות האמן
אך אולי לא לנו אם סלכר על זה נעבוד האלהים אשר לא יועילי ולא יצילו, אך
ה ברא אור וברא חשך, הוא שבת השמחה והפנינה, הוא לבדו האחד הנצח
לכן התנחמי אם אין בלחכם לפתור החדה אך שאנו עינים צ הנצח, בשמחה בו
בכל עת, כי גם אתם בני צ- מות בלתי חולפת היא רחמים הנצח הוא מן
ישועותיה, וכעבוד ישאף על הא בלבדנו דוג חיים שואפת צ- האלהים אשר
נתינה לכן ביום סקרא - קדש הזה חדשנו נא אהבתכם אליו, והגדל נא בשחונכם
בו, וכן בפער קראוה, ושאנו אליו עינים, ומה השעב היות לבם שעב אתם
אל קרת רוח מעין העולם הבא, והתעוררו על ה פתעוננו היום והוא אשר מתעוררו
על פני נשדים ותעוררו לחיות בעולם ה לפני כפא כבודו, להשתחוות לפני המלה
ה צבאות, תמיד הנצח, אמן.
אם צ- ארץ נביט ונהיה חשך, אלה נשא את עינינו, ביושב בשמים ודברק ה
נצוה נגדנו תמיד, והוא נתלכני מעצבותנו, ונכון לבנו בק בשמחה ה אלהים, תוך
דרכנו בעבודתה, ונדענו הפועלות מעשה תועה פתח נא עני איש ואיש
יבוענו ודא ולבבו בן יצב מאחר אליל בשקר, ויבצל פנפיה חסה ויבצל
מחטאת פן נא לאיש איש ספט להשלים נפשו ביד יום פיומו בדרכ צדקה וחס
למובת העני ולמובת הפני האנושי, ואין קים דברק ומפלא בדברת אשר הבטחת
במדתה לאמר : בדברק ה ושמרה, נאר ה פנו אלה ויחנה, ושא ה פנו אלה
ישעם לה שלום, אמן.

פאדובה אלול תר
שלמה חפץ